

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5090/2565

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่โจทก์ นาย ว.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 269/5, ป.อ. มาตรา 269/7, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 1, ป.วิ.อ. มาตรา 185

ย่อ / หลักกฎหมาย

บัตรเครดิตที่มีการออกเอกสารหรือวัตถุอื่นใดให้ ถือเป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 1 (14) (ก) ส่วนหมายเลขบนบัตรเครดิตจำนวนสิบหกหลัก วันหมดอายุ และเลขสามตัว (CVV) หลังบัตรเครดิต เป็นเพียงข้อมูลของบัตรเครดิต จึงไม่มีรูปร่างที่จะเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดอาทริพย์ของผู้อื่นไป โดยทุจริต เมื่อจำเลยนำข้อมูลหลังบัตรเครดิตไปใช้ชำระค่าซื้อสินค้าหรือบริการกับผู้ขายสินค้าหรือร้านขายสินค้าออนไลน์บนเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ต จึงไม่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 269/5, 269/7, 334, 341 จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269/5, 269/7, 334, 341 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฉ้อโกง ฐานลักทรัพย์ ฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยมิชอบและใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ออกได้ออกให้แก่ผู้มีสิทธิใช้เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสด เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269/7 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (ที่ถูก มาตรา 90) จำคุกกระทงละ 9 เดือน รวม 35 กระทง เป็นจำคุก 315 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ (ที่ถูก กึ่งหนึ่ง) ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 157 เดือน 15 วัน โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269/5, 269/7, 341 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฉ้อโกง ฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยมิชอบและใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ออกได้ออกให้แก่ผู้มีสิทธิใช้เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสด เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269/7 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระทงละ 9 เดือน และปรับกระทงละ 3,000 บาท รวม 36 กระทง เป็นจำคุก 324 เดือน และปรับ 108,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 162 เดือน และปรับ 54,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี นับแต่วันที่อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ให้จำเลยฟัง ให้คุมความประพฤติของจำเลยไว้ โดยกำหนดเงื่อนไขให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 6 ครั้ง ตามที่พนักงานคุมประพฤติ

เห็นสมควรกำหนด ภายในระยะเวลาที่รอการลงโทษ ให้จำเลยกระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรมีกำหนด 24 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ข้อหาอื่นให้ยก โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดข้อหาลักทรัพย์ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามบทนิยามแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (14) หมายความว่า (ก) เอกสารหรือวัตถุอื่นใดไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใดที่ผู้ออกได้ออกให้แก่ ผู้มีสิทธิใช้ ซึ่งจะระบุชื่อหรือไม่ก็ตาม โดยบันทึกข้อมูลหรือรหัสไว้ด้วยการประยุกต์ใช้วิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรือวิธีอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน ซึ่งรวมถึงการประยุกต์ใช้วิธีการทางแสงหรือวิธีการทางแม่เหล็กให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข รหัส หมายเลขบัตร หรือสัญลักษณ์อื่นใด ทั้งที่สามารถมองเห็นและมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า (ข) ข้อมูล รหัส หมายเลขบัญชี หมายเลขชุดทางอิเล็กทรอนิกส์หรือเครื่องมือ ทางตัวเลขใด ๆ ที่ผู้ออกได้ออกให้แก่ผู้มีสิทธิใช้ โดยมีได้มีการออกเอกสารหรือวัตถุอื่นใดให้ แต่มีวิธีการใช้ในการทำงานเดียวกับ (ก) หรือ (ค) สิ่งอื่นใดที่ใช้ประกอบกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของ จากบทนิยามดังกล่าวข้างต้น บัตรเครดิตถือเป็น "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามบทนิยามแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (14) (ก) เนื่องจากผู้ออกได้ออกเอกสารคือบัตรเครดิตให้แก่ผู้มีสิทธิใช้ โดยมีการบันทึกข้อมูลในชิปการ์ดและเทปแม่เหล็ก ซึ่งเป็นวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรือวิธีอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน ส่วนหมายเลขบนบัตรเครดิตจำนวนสิบหลัก วันหมดอายุ และเลขสามตัว (CVV) หลังบัตรเครดิต เมื่อปรากฏอยู่บนบัตรเครดิตซึ่งเป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายที่มีการออกเอกสารหรือวัตถุอื่นใดให้ จึงเป็นเพียงข้อมูลของบัตรเครดิต และไม่เป็น "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามบทนิยามแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (14) (ข) คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยลักทรัพย์ของผู้เสียหาย ด้วยการนำข้อมูลหมายเลขบนบัตรเครดิตจำนวนสิบหลัก วันหมดอายุ และเลขสามตัว (CVV) หลังบัตรเครดิตไปใช้ชำระค่าซื้อสินค้าหรือบริการต่าง ๆ กับผู้ขายสินค้าหรือร้านขายสินค้าออนไลน์บนเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ต เมื่อเฉพาะแต่ข้อมูลบัตรเครดิตดังกล่าวตามฟ้องไม่ใช่บัตรเครดิตจึงไม่มีรูปร่างที่จะเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดอาทรัพย์ของผู้อื่นไปโดยทุจริต การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 แม้จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ก็ต้องยกฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 215 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายกฟ้องจำเลยในความผิดข้อหาดังกล่าวมานั้น ชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

วินิตย์ ศรีภิญโญ · ชนาگانต์ อีระเวชพลกุล · ปิยนุช มนุรังสรรค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5090/2565>